FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 8 december 1999 *

I mål T-79/99,

Euro-Lex European Law Expertise GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Emmerich (Tyskland), företrätt av advokaten Eckhard Benkelberg, Emmerich och Kleve, delgivningsadress: advokatbyrån Faltz och Kremer, 6, rue Heinrich Heine, Luxemburg,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), företrädd av Detlef Schennen, chef för avdelningen för lagstiftning och internationella juridiska ärenden, och Emmanuel Joly, handläggare vid rätts- och

* Rättegångsspråk: tyska.

tvistetjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska gemenskapernas kommission, rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 26 januari 1999 (ärende R 114/1998-1), vilket delgavs sökanden den 1 februari 1999,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A. Potocki och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: H. Jung,

med beaktande av den ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 april 1999,

med beaktande av förstainstansrättens skriftliga fråga till parterna den 21 juni 1999,

med beaktande av de yttranden som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 respektive den 15 juli 1999,

med beaktande av den svarsskrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 augusti 1999,

följande

Beslut

Förfarandet

1 Sökanden har yrkat att det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)(nedan kallad Harmoniseringsbyrån) den 26 januari 1999 (ärende R 114/1998-1) skall ogiltigförklaras i den del det innebär fastställelse av beslutet den 20 maj 1998 av granskaren vid samma byrå att avslå sökandens ansökan om gemenskapsvarumärke.

2 Det varumärke som registreringsansökan avsåg är ordkombinationen Eu-Lex.

3 Inom ramen för rättelseförfarande av ansökan i enlighet med artikel 44.6 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten har sökanden ingivit ett utdrag ur handelsregistret i enlighet med artikel 44.5 b i samma rättegångsregler.

4 Förstainstansrätten konstaterade att advokat Benkelberg, som är ombud för sökanden och har undertecknat ansökan, enligt utdraget är en av sökandens två högsta chefer ("Geschäftsführer").

5 I skrivelse från förstainstansrättens kansli den 21 juni 1999 ombads parterna att uttala sig om ansökans formella riktighet och, till följd härav, även huruvida ansökan, med hänsyn till artiklarna 17 tredje och fjärde stycket och 19 första stycket i EG-stadgan för domstolen, till artikel 43.1 i förstainstansrättens rättegångsregler och till domstolens beslut av den 5 december 1996 i mål C-174/96 P, Lopes mot domstolen (REG 1996, s. I-6401), kan tas upp till prövning.

6 Sökanden och Harmoniseringsbyrån har ingivit yttranden inom den av förstainstansrätten fastställda tidsfristen.

Parternas yrkanden

7 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall ogiltigförklara punkt 3 i första överklagandenämndens vid Harmoniseringsbyrån beslut av den 26 januari 1999.

8 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

9 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna kan rätten fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning.

10 Rätten finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar och beslutar att avgöra målet i enlighet med ovan nämnd bestämmelse.

Parternas argument

Sökandens argument

11 Sökanden är ett bolag i vilket flera advokater är bolagsmän. Enligt tysk rätt kan de högsta cheferna för ett sådant bolag företräda bolaget inför domstol. Dessa måste vara advokater.

12 Förbudet i Bundesrechtsanwaltsordnung (lag innehållande bestämmelser angående advokatyrket) att företräda ett företag syftar enbart på "Syndikus-Anwälte", det vill säga anställda jurister (advokater) som har till uppgift att ge företaget i fråga juridisk rådgivning.

13 Advokat Benkelberg är dock varken sökandebolagets juridiske rådgivare eller anställd av bolaget. Däremot är han i egenskap av dess högste chef bolagets "styrande organ".

14 Advokat Benkelberg är därför inte på något sätt lagligen förhindrad att i egenskap av advokat företräda sökanden inför tysk domstol.

15 Artiklarna 17 tredje och fjärde stycket och 19 första stycket i stadgan uppställer endast kravet att det berörda företaget skall företrädas inför gemenskapsdomstolen av en advokat som är behörig att företräda det inför nationell domstol.

16 Eftersom advokat Benkelberg är behörig att företräda sökanden inför tysk domstol är han även behörig att företräda sökanden inför gemenskapsdomstolen.

17 Det är slutligen uteslutet att domstolen eller förstainstansrätten skulle komma till en annan slutsats, eftersom detta skulle inskränka tyska advokaters rätt att utöva sitt yrke.

18 Sökanden har sammanfattningsvis anfört att ansökan är formellt riktig och att talan kan tas upp till prövning.

Harmoniseringsbyråns argument

19 De rättegångsregler som är tillämpliga inför gemenskapsdomstolen skiljer sig från tyska civilprocessrättsliga regler på så sätt att de senare uttryckligen tillåter advokater att företräda sig själva inför domstol. Dessutom är de villkor som uppställs i tysk rätt och som av intressekonfliktsskäl begränsar rätten att företräda utomstående inte uppfyllda i detta fall.

20 Den identitet som i det ovannämnda målet Lopes mot domstolen förelåg mellan den person som var part och hans företrädare är inte för handen i förevarande mål. Sökanden, som är en juridisk person, är skild från advokat Benkelberg, som är en fysisk person. Det förhållandet att advokat Benkelberg är sökandens högste chef och följaktligen dess "styrande organ" förändrar inte denna bedömning.

21 Förvisso sammanfaller advokat Benkelbergs ekonomiska intressen med sökandens. Dessutom kan han, om han under förfarandets gång handlar i sökandens namn, i egenskap av dess högste chef ge sig själv instruktioner rörande processföringen. Det uppstår dock inte till följd av ovanstående något hinder att ta upp den aktuella ansökan till prövning.

22 Harmoniseringsbyrån har sammanfattningsvis anfört att ansökan i detta avseende är formellt riktig och kan tas upp till prövning, men uttrycker dock tveksamhet angående den formella riktigheten av den fullmakt till advokat Benkelberg som sökanden utfärdat.

Förstainstansrättens bedömning

23 Artikel 17 tredje och fjärde stycket i stadgan, vilka enligt artikel 46 i stadgan är tillämpliga även på förstainstansrätten, lyder som följer:

"[P]arter skall företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen."

24 Artikel 19 första stycket i stadgan lyder som följer:

"Talan skall väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning."

25 I artikel 43 första stycket punkt 1 rättegångsreglerna stadgas följande:

"Originalexemplaret av varje inlaga skall vara undertecknat av partens ombud eller advokat."

26 Eftersom dessa bestämmelser är en del av gemenskapsrätten finns det skäl att i möjligaste mån tolka dem fristående från nationell rätt.

27 Det framgår av dessa bestämmelser, i synnerhet användningen av ordet "företrädas" i artikel 17 tredje stycket i stadgan, att en "part" i den mening som avses i bestämmelsen för att kunna väcka talan vid domstolen måste vända sig till en utomstående som skall vara behörig att uppträda som advokat inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (se beslutet i det ovannämnda målet Lopes mot domstolen, punkt 11).

28 Kravet att parten skall företrädas av en utomstående härrör från uppfattningen om advokatens roll såsom en person i rättvisans tjänst som helt oberoende och i sakens övergripande intresse skall biträda klienten i enlighet med dennes behov. Denna uppfattning återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner och återfinns också i gemenskapens rättsordning, vilket framgår av artikel 17 i stadgan (se domstolens dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S mot kommissionen, REG 1982, s. 1575; svensk specialutgåva, volym 6, s. 415, punkt 24).

29 Till följd härav kan advokat Benkelberg, som företräder sökanden, inte i detta mål anses vara en av sökanden oberoende "utomstående" i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet Lopes mot domstolen. Han är en av sökandens

två högsta chefer. Som båda parter har anfört innebär detta att han är sökandens "styrande organ". Vid sådant förhållande är advokat Benkelberg inte behörig att företräda sökanden i detta mål.

30 Eftersom ansökan genom vilken talan anhängiggjorts har undertecknats av advokat Benkelberg har talan inte väckts i enlighet med artiklarna 17 tredje och fjärde stycket och 19 första stycket i stadgan samt med artikel 43.1 i rättegångsreglerna.

31 Till följd av ovanstående skall talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

Rättegångskostnader

32 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

33 Sökanden har tappat målet och skall därför i enlighet med Harmoniseringsbyråns yrkande ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 8 december 1999

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande